

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 4Cb/82/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7012201279
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudovít Majerčík
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:7012201279.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom Mgr. Ľudovítom Majerčíkom, v právnej veci žalobcu : Ing. Ján Korčmároč - správca konkurznej podstaty úpadcu: EURO INVESTA a.s., Háľkova 11, Bratislava, IČO: 35 759 640, v konaní zast. advokátom JUDr. Miroslavom Katunským, Floriánska 16, Košice, proti žalovanému : RIFF, spol. s r.o., Bratislavská 1803, Komárno, IČO: 36 482 536, v konaní zast. advokátom JUDr. Robertom Schuchmannom, M. R. Štefánika 6, Komárno o určenie neplatnosti právneho úkonu

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému 100 % náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, v čase platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podal na Krajský súd v Košiciach dňa 5.11.2012 žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu (č.l. 1 až 5 spisu) v ktorej žiadal, aby súd :

určil, že všetky kúpne zmluvy o prevode vlastníckych práv k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX nachádzajúcim sa v bytovom dome na Nádvorí Európy v Komárne, evidovaných Správou katastra Komárno pre okres Komárno, obec Komárno, katastrálne územie Komárno, evidované ako, rozostavaná stavba na parcele č. 29/3, zastavané plochy o výmere 2194 m² zapísaných na LV č. XXXX vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu:

· nebytový priestor č. 6, označený ako múzeum č. 24, suterén, o rozlohe 64,86 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 6486/241262;

· nebytový priestor č. 12, označený ako kancelária č. 25, suterén, o rozlohe 23,01 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 2301/241262;

· nebytový priestor č. 12, označený ako kancelária č. 30, 2. poschodie, o rozlohe 7,60 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 760/241262;

· nebytový priestor č. 8, označený ako sklad č. 31, 2. poschodie, o rozlohe 5,62 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 562/241262;

· nebytový priestor č. 12, označený ako sociálne zariadenie č. 32, 2. poschodie, o rozlohe 1,96 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 196/241262;

· nebytový priestor č. 2, označený ako nebytový priestor č. 33, 2. poschodie, o rozlohe 937,23 m² s príslušenstvom a vybavením, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 93723/241262;

ktoré uzavreli žalovaný a úpadca dňa 29.11.2002 sú neplatné a zaviazal žalovaného na povinnosť nahradiť žalobcovi do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej na účet jeho právneho zástupcu trovy súdneho konania.

Pre prípad, že konajúci súd nevzhladne v okolnostiach uzatvárania predmetných kúpnych zmlúv ich neplatnosť tak, ako ju tvrdí žalobca, žalobca navrhol, aby súd určil, že kúpne zmluvy, ktoré uzavreli žalovaný a úpadca dňa 29.11.2002 o prevode vyššie uvedených nehnuteľností boli zrušené platným odstúpením zo strany žalobcu.

K návrhu boli pripojené aj listinné dôkazy (č.l. 6 až 133 spisu, ako aj č.l. 136 a 137 spisu), ktoré preukazovali tvrdenia uvedené v žalobe.

2. Krajský súd v Košiciach vec z dôvodu vecnej nepríslušnosti postúpil Okresnému súdu Komárno dňa 4.12.2012.

3. Pred zahájením dokazovania právna zástupkyňa žalobcu podala dňa 16.5.2013 návrh na prerušenie konania (č.l. 80 a 81 spisu) z dôvodu, že na Najvyššom súde SR sa viedlo konanie o mimoriadnom dovolaní, ktoré podal generálny prokurátor v právnej veci, ktorá podľa žalobcu súvisela s predmetným konaním a v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci. Okresný súd Komárno uznesením č.k. 4Cb/82/2012-145, zo dňa 22.11.2013 rozhodol, že : „Súd prerušuje konanie, ktoré sa vedie na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 4Cb/82/2012 až do právoplatného skončenia konania, ktoré sa vedie na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 MOBDV 1 2013.“ Proti tomuto uzneseniu odporca podal odvolanie prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu a Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením č.k. 15Cob/22/2014-169, zo dňa 30.1.2014 zrušil predmetné uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Súd následne stanovil termíny pojednávania na dni 2.7.2014, 17.9.2014, 12.11.2014, 14.1.2015, 18.3.2015, ktoré sa však z rôznych procesných príčin na strane strán konania (v tom čase „účastníkov konania“) neuskutočnili. Medzičasom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) uznesením sp. zn. 1MOBdV/1/2013, zo dňa 30.9.2015 mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietol. Predmetné uznesenie NS SR nadobudlo právoplatnosť dňa 8.1.2016. Na pojednávaní dňa 6.4.2016 súd návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora bolo odmietnuté z dôvodu, že procesná prípustnosť mimoriadneho dovolania podaného na podnet účastníka je v občianskom súdnom konaní podmienená tým, že tento účastník najprv sám využil možnosť podať všetky zákonom dovolené riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré boli potencionálne spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie, čo sa nestalo.

5. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a súd ďalej procesne postupoval podľa tohto zákona nakoľko podľa jeho prechodných ustanovení, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP).

6. Na pojednávaní dňa 14.9.2016 súd s poukazom na ustanovenie § 180 CSP pojednával v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorý bol riadne predvolaný na pojednávanie, ale na pojednávanie sa nedostavil. Predvolanie mal vykázané dňom 13.7.2016, pričom svoju neúčast' a neúčast' žalobcu ospravedlnil s tým, že súhlasil, aby sa vec prejedнала a rozhodla v jeho neprítomnosti. Advokát žalovaného sa pojednávania zúčastnil.

7. Žalobca v rámci svojho procesného útoku použil ako prostriedky procesného útoku predovšetkým písomne podanú žalobu, ako aj počas dokazovania predložené listinné dôkazy.

V žalobe o určenie neplatnosti právneho úkonu (č.l. 1 až 5 spisu) uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 31K/191/2002, zo dňa 27.1.2003, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu EURO INVESTA a.s., IČO: 35 759 640. Keďže ku dňu vyhlásenia konkurzu patrili predmetné nehnuteľnosti do majetku úpadcu, súdom ustanovený správca ich v súlade so zákonom č. 329/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní zapísal do súpisu konkurznej podstaty.

Dňa 15.5.2003 doručil žalovaný správcovi konkurznej podstaty výzvu na vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty, čo odôvodnil tým, že dňa 29.11.2002 uzavrel s úpadcom Zmluvu o prevode nebytového priestoru a dňa 5.12.2002 Zmluvu o prevode spoluvlastníckeho podielu na nebytovom priestore bytového domu (ďalej len „zmluvy“ alebo „kúpne zmluvy“). Žalovaný vo výzve tvrdil, že týmito zmluvami predmetné nehnuteľnosti (s odkazom na ustanovenie § 28 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. Katastrálny zákon) nadobudol ku dňu 5.12.2002, pretože v tento deň boli príslušnej správe katastra doručené návrhy na vklad vlastníckeho práva. Konanie o zápise vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam bolo vyhlásením konkurzu prerušené. Správca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že uzavretím kúpnych zmlúv nadobudol k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke práva a vychádzajúc z údajov o vlastníčkovi zapísaných na liste vlastníctva, predmetné nehnuteľnosti zo súpisu vylúčil. Vo vzťahu k začatému katastrálnemu konaniu správca nedal súhlas na jeho pokračovanie.

Dňa 15.6.2006 podal žalovaný na Krajskom súde v Košiciach žalobu o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 2Cbi/22/2006 a v ktorom súd napokon rozhodol o vylúčení nehnuteľností, ktoré sú aj predmetom tohto sporu zo súpisu konkurznej podstaty.

V konkurznom konaní sa medzitým vystriedalo viacero správcov. Posledný správca (žalobca) nechal vo veci vyhotoviť právnu analýzu a na základe jej záverov namietol absolútnu neplatnosť oboch kúpnych zmlúv o prevode predmetných nehnuteľností z dôvodu podľa § 39 OZ pre obchádzanie zákona a z dôvodu právnej istoty súčasne listom zo dňa 28. apríla 2011 od oboch kúpnych zmlúv z dôvodu podľa § 14 ods. 2) zákona č. 328/1991 Z.z. o konkurze a vyrovnaní odstúpil. Po doručení odstúpenia od zmlúv požiadal žalobca listom zo dňa 13.6.2011 podľa § 31b ods. 1, písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) príslušnú správu katastra o zastavenie katastrálneho konania, ktorá to s poukazom na rôzne argumenty špecifikované v samotnom návrhu odmietla vykonať.

Podľa názoru žalobcu, žalovaný interpretuje rozsudky vydané v konaní Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 2Cbi/22/2006 ako rozsudky potvrdzujúce jeho vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam a na základe toho sa domáha vydania plnení prijatých z nájmu do konkurznej podstaty tvrdiac jej bezdôvodné obohatenie (na úkor „jeho“ majetku) a nakoľko rozhodnutia súdov neobsahujú žiaden výrok o vlastníckom práve žalovaného, je žalobca toho názoru, že úpadca napriek vylúčeniu predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty zostal naďalej ich vlastníkom a nároky žalovaného, hoci doručované žalobcovi prostredníctvom súdu vykonávajúceho dohľad v konkurznom konaní, sú absolútne neopodstatnené a nemajú žiaden relevantný právny základ. Na druhej strane ale, predmetné rozsudky resp. ich interpretácia žalovaným, z ktorých tento odvodzuje svoje peňažné nároky voči konkurznej podstate, vyvolávajú stav právnej neistoty správcu vo vzťahu k ďalšiemu priebehu celého konkurzného konania, ktorého náklady sú (aj vzhľadom na nemožnosť jeho ukončenia pre prebiehajúce spory) napr. uhrádzané aj z výnosov tohto majetku úpadcu, t.j. aj z nájmu predmetných nehnuteľností. Keďže podľa názoru žalobcu, predmetné nehnuteľnosti sú naďalej v majetku úpadcu, nároky vznášané žalovaným vyvolávajú neistotu správcu aj vo vzťahu k výkonu ich správy počas konkurzu, keďže k samotnej správe týchto nehnuteľností sa viažu určité záväzky, ktoré je potrebné pravidelne plniť a vzhľadom na vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty je potrebné vysporiadať ich. Tento stav je komplikovaný tvrdením žalovaného, že súdnymi rozhodnutiami bolo deklarované jeho vlastnícke právo (žalovaný ho odvodzuje od toho, že ak by ho súd nepovažoval za vlastníka, nenariadil by ich vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty), na základe ktorého sa domáha vydania výnosov z ich nájmu z titulu bezdôvodného obohatenia konkurznej podstaty z „jeho“ majetku za obdobie viac ako 9 rokov. V nadväznosti na uvedené je podľa žalobcu daná neistota vo vzťahu k samotnému uspokojovaniu veriteľov v konkurze, ktorých prihlásené pohľadávky majú byť pomerne uhrádzané z majetku úpadcu vrátane výnosov z tohto majetku počas konkurzu. Vznášané nároky žalovaného sú reálnou hrozbou množenia ďalších súdnych sporov, v dôsledku čoho sa odďaľuje možnosť ukončenia konkurzného konania. Existenciu daného stavu preto nie je podľa názoru žalobcu možné vyriešiť inak, ako vyslovením jednoznačného výroku súdu o tom, že kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností z majetku úpadcu na žalovaného sú neplatné, v dôsledku čoho sa potvrdí vlastníctvo úpadcu a zaniknú pochybnosti vo vzťahu k nárokom žalovaného, ktoré ten odvodzuje od svojho domnelého vlastníckeho práva.

Na základe uvedeného je žalobca toho názoru, že je splnená podmienka nalievavého právneho záujmu žalobcu na začatie konania a rozhodnutie súdu o určení, či tu právo je alebo nie je.

V rámci procesného útoku žalobca taktiež uviedol, že vzhľadom na všetky okolnosti veci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že všetky transakcie bližšie rozvedené v samotnej žalobe nepochybne smerovali k jedinému cieľu t.j. na úkor ostatných veriteľov dostať zo zbankrotovanej spoločnosti nehnuteľný majetok, pričom všetky tieto transakcie boli realizované tou istou osobou, Ing. J. V., ktorý bol

majoritným akcionár a súčasne predsedom predstavenstva, teda veľmi dobre poznal reálny ekonomický stav spoločnosti EURO INVESTA a.s. a muselo mu byť známe, že spoločnosť je v úpadku. Z tohto dôvodu boli od začiatku konkurzného konania právne úkony správne považované aj predchádzajúcimi správcami za absolútne neplatné. Keďže k vecno-právnym účinkom prevodu nedošlo, nebolo potrebné týmto úkonom dlžníka odporovať. Ako žalobca uviedol, nemá najmenšie pochybnosti o tom, že osoba, ktorá v tejto transakcii konala za úpadcu, t.j. Ing. J. V., z titulu svojej funkcie veľmi dobre vedela o existujúcom stave úpadku predávajúceho a všetky okolnosti svedčia tomu, že celá transakcia v súvislosti s prevodom predmetných nehnuteľností bola od samého počiatku realizovaná s úmyslom ukrátiť veriteľov úpadcu, čím toto konanie nepochybne odporuje zákonu a v dôsledku toho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

Pre prípad, že konajúci súd nevzhladne v okolnostiach uzatvárania predmetných kúpnych zmlúv ich neplatnosť tak, ako ju tvrdí žalobca, žalobca navrhol súdu, aby určil, že kúpne zmluvy, ktoré uzavreli žalovaný a úpadca dňa 29.11.2002 o prevode vyššie uvedených nehnuteľností boli zrušené platným odstúpením zo strany žalobcu.

Žalobca je toho názoru, že prejav jeho vôle - odstúpenie od kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2002, bol doručený do sféry poznania žalovaného aj z listín, ktoré žalobca predložil v konaní sp. zn. 2Cbi/22/2006 (napríklad aj z odvolania voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa), ale aj z odpovedí na výzvy žalovaného vo veciach konkurzu, ktoré žalovaný (opäť prostredníctvom toho istého advokáta) doručoval žalobcovi cestou súdu vykonávajúceho dozor na priebeh konkurzného konania. Dňa 25.7.2011 sa napríklad správca prostredníctvom súdu vyjadroval k výzve žalovaného. Prílohou tohto jeho vyjadrenia adresovaného žalovanému bolo aj odstúpenie od kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2002.

8. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany predkladal taktiež svoje vyjadrenia a listinné dôkazy V písomnom vyjadrení zo dňa 27.5.2013 (č.l. 87 až 92 spisu) uviedol, že neodporuje tvrdeniam žalobcu, že skutočne došlo k uzatvoreniu predmetných kúpnych zmlúv a na základe týchto kúpnych zmlúv podali kupujúci i predávajúci na Správu katastra v Komárne návrh na vklad vlastníckeho práva, konanie bolo vedené pod č. V - 4173/2002, 4174/2002, 4175/2002. Taktiež potvrdil, že mal vedomosti o tom, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 3K 191/02 zo dňa 27.1.2003 bol vyhlásený na majetok predávajúceho konkurz.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, keďže sa toto konanie začalo pred vyhlásením konkurzu na obchodnú spoločnosť EURO INVESTA, a.s., došlo k jeho prerušeniu. Zároveň Správa katastra v Komárne vyzvala správcu konkurznej podstaty o oznámenie stanoviska či súhlasí s pokračovaním v konaní, alebo žiada konanie zastaviť. Správca konkurznej podstaty oznámil, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vyššie uvedených kúpnych zmlúv sú pojaté do konkurznej podstaty obchodnej spoločnosti EURO INVESTA, a.s., a požiadal o zastavenie konania.

Keďže konanie bolo napokon zastavené a vo veci žalovaný podal odvolanie, touto vecou sa zaoberal Katastrálny úrad v Nitre, ktorý rozhodnutie Správy katastra Komárno zrušil, vec mu vrátil na nové konanie, pričom nariadil Správe katastra v Komárne opätovne vyzvať správcu konkurznej podstaty o vyjadrenie či súhlasí s pokračovaním katastrálneho konania, resp. na preukázanie splnenia niektorej z podmienok na zastavenie konania podľa § 31 b/ Zákona č. 162/1995 Z.z. o Katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov.

Správca konkurznej podstaty na opakované výzvy zo strany Správy katastra Komárno o zaujatie stanoviska na pokračovanie v katastrálnom konaní od 6.6.2004 do 7.5.2010 vôbec nereagoval, bol nečinný, hoci vedel, že tieto nehnuteľnosti pojal do konkurznej podstaty.

Vzhľadom na nečinnosť správcu konkurznej podstaty, žalovaný bol nútený podať na Krajský súd v Košiciach žalobu o vylúčenie predmetných (v spore totožných) nehnuteľností z konkurznej podstaty. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cbi 22/2006, zo dňa 11.10.2011 súd rozhodol, že žalovaný Ing. E. F., správca konkurznej podstaty úpadcu EURO INVESTA, a.s., je povinný vylúčiť vyššie uvedené nehnuteľnosti zo zápisu konkurznej podstaty obchodnej spoločnosti EURO INVESTA, a.s., pričom z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že „súd v tejto prejednávanej veci poukazuje na citované ustanovenie § 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd je tým orgánom, ktorý je oprávnený rozhodovať o porušenom práve účastníka konania. V prejednávanej veci porušeným právom účastníka tohto konania - žalobcu je to, že na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy nenastali účinky prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti povolením vkladu do katastra nehnuteľností, pretože na majetok predávajúceho bol vyhlásený konkurz, čím sa toto katastrálne konanie prerušilo a správca konkurznej podstaty úpadcu - predávajúceho bez uvedenia dôvodu nenavrhol pokračovať v prerušenom katastrálnom konaní. Správa katastra Komárno ako orgán oprávnený

rozhodovať o povolení vkladu do katastra nehnuteľností preto nemôže rozhodnúť o povolení vkladu a nemôžu nastať účinky prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalobcu.“ (strana 6 citovaného rozsudku).

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal SKP Ing. E. F. odvolanie, v ktorom rozviedol v čom považuje rozsudok za nesprávny. V odvolaní výslovne uviedol, že listom zo dňa 28.4.2011 odstúpil od kúpnych zmlúv uzatvorených so žalovaným a poukázal na neplatnosť uzatvorených kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2012 podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V dôsledku jeho odvolania sa vecou zaoberal Najvyšší súd SR, ktorý svojím rozsudkom 1 Obo 3/2012 rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako vecne správny potvrdil. Najvyšší súd SR pri rozhodovaní vo veci považoval skutkový stav zistený súdom I. stupňa za správny a argumenty uvádzané v odvolaní, teda, že SKP od kúpnych zmlúv platne odstúpil a že tieto sú absolútne neplatné s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka nepovažoval za relevantné a rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny potvrdil.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že už v odôvodnení rozsudku NS SR č. 1 Obo 3/2012 „Žalobca (RIFF, s.r.o.) dostatočne osvedčil svoje tvrdenia, že sporné nehnuteľnosti nadobudol kúpou zmluvou so žalovaným o prevode vlastníctva nebytových priestorov dňa 29.11.2002. Následne žalobca aj vtedajší žalovaný podali dňa 5.12.2002 návrh na vklad vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam na Správu katastra Komárno. Čím opodstatnene žiadal o vylúčenie daných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, na ktorého bol vyhlásený konkurz až 27. januára 2003. Správca konkurznej podstaty nijakým relevantným úkonom nenapadol platnosť predmetných kúpnych zmlúv. V podstate svoju obranu založil len na stagnácii a v domnienke, že v práve očakáva, že súdy budú konať nad rámec súdneho konania. V tomto štádiu, nakoľko sú splnené predpoklady dané zákonom o osvedčení vlastníctvu k predmetným nehnuteľnostiam, nie je možné inak rozhodnúť v tomto konaní, len vyhovieť žalobe a vylúčiť predmetné nehnuteľnosti, a teda v odvolacom konaní potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne. Naproti tomu vlastníctvo úpadcu k predmetnej nehnuteľnosti, a teda i právny dôvod zápisu nehnuteľnosti do súpisu do konkurznej podstaty úpadcu v konaní osvedčené nebolo.“

Žalovaný citoval časti odôvodnení z vyššie uvedených rozsudkov Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu SR v Bratislave z toho dôvodu, že v dôsledku v tom čase avizovaného mimoriadneho dovolania Generálnym prokurátorom SR sa spis Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cbi 22/2006 nachádzal na Najvyššom súde SR v Bratislave a podľa jeho názoru ho bolo potrebné pripojiť k právnej veci vedenej na Okresnom súde Komárno.

Z oboch predmetných rozhodnutí totiž podľa jeho názoru vyplývalo, že nehnuteľnosti tvoriace predmet kúpnych zmlúv z 29.11.2002 sú vylúčené z konkurznej podstaty. Z týchto rozhodnutí ďalej vyplýva že uvedené nehnuteľnosti boli riadne odpredané a preto ani nemohli byť pojaté do konkurznej podstaty úpadcu, keďže vlastníctvo úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam osvedčené nebolo.

Správca konkurznej podstaty EURO INVESTA, a.s. Ing. Ján Korčmároč nie je preto oprávnený disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré sú pojaté do kúpnych zmlúv z 29.11.2002. Nakoľko sa nejedná o majetok patriaci do konkurznej podstaty, jeho právne úkony v tejto veci vrátane odstúpenia od kúpnych zmlúv sú právne irelevantné, jeho tvrdenia uvedené v žalobe, že „... úpadca napriek vylúčeniu predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty zostal naďalej ich vlastníkom a nároky žalovaného doručované žalobcovi prostredníctvom súdu vykonávajúceho dohľad v konkurznom konaní sú neopodstatnené a nemajú žiaden relevantný právny základ ...“ sú podľa obrany žalovaného zavádzajúce, nepravdivé a nerešpektujúce právny stav vyplývajúci z vyššie uvedených právoplatných rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cbi22/2006 a Najvyššieho súdu SR v Bratislave č. 1 Obo3/2012.

Žalovaný po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cbi22/2006, skutočne vyzval správcu konkurznej podstaty Ing. Jána Korčmároša o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu EURO INVESTA a.s., Bratislava. Odhliadnuc od tej skutočnosti, že správca konkurznej podstaty EURO INVESTA a.s. tieto nehnuteľnosti nevylúčil z konkurznej podstaty (aspoň žalovaného o tom neoboznámil, hoci bol k tomu vyzvaný), žalovaný je presvedčený, že práve v dôsledku tejto výzvy bola podaná táto žaloba o určenie neplatnosti už uvedených kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2002, čo možno považovať za účelové konanie zo strany žalobcu.

V procesnej obrane ďalej poukázal na to, že predpokladom podania žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka je preukázanie naliehavého právneho záujmu na vydaní takéhoto rozhodnutia. Keďže správca konkurznej podstaty EURO INVESTA a.s. nie je podľa právoplatných rozsudkov oprávnený disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré sú pojaté do kúpnych zmlúv 29.11.2002 a nakoľko tieto ani nepatria do konkurznej podstaty, na jeho strane neexistuje naliehavý právny záujem na začatí konania a rozhodnutí súdu o určení či tu právo je alebo nie je, keďže ani

teoreticky by sa týmto rozhodnutím na jeho povinnosti, že nehnuteľnosti musia byť vylúčené z konkurznej podstaty, nič nezmení.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ako aj eventuálny petit o platnom odstúpení od kúpnych zmlúv zo dňa 29.1.2002 v plnom rozsahu zamietnuť a žalobcu zaviazat' k náhrade trov tohto konania.

9. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného (č.l. 104 a 105 spisu) poukázal na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení rozsiahlo argumentuje citáciami z rozsudkov súdov v inej právnej veci a vyvodzuje z nich absolútne nesprávny záver, že tieto rozsudky svedčia zrejme o jeho vlastníckom práve k tam uvedeným nehnuteľnostiam, o ktorých sa jedná aj v tomto konaní. Predmetom konania sp. zn. 2Cbi/22/2006 Krajského súdu v Košiciach však nebolo určenie vlastníckych práv, ale len rozhodovanie o vylúčení nehnuteľného majetku z konkurznej podstaty úpadcu: EURO INVESTA a.s., Háľkova 11, 831 01 Bratislava, IČO: 35 759640. V konaní sp. zn. 2Cbi/22/2006 podľa jeho názoru súdy oboch stupňov vážne pochybili pri posudzovaní predbežnej otázky týkajúcej sa vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam, keď namiesto zohľadnenia toho, komu ako vlastníkovi svedčí hmotné právo t.j. kto je uvedený ako vlastník na liste vlastníctva, dospeli k záverom, že nehnuteľnosti je potrebné z konkurznej podstaty vylúčiť, nakoľko ak by po vyhlásení konkurzu dal správca súhlas na pokračovanie v katastrálnom konaní stal by sa zrejme vlastníkom predmetných nehnuteľností žalovaný. Máme za to, že týmto postupom súdy oboch stupňov (hoci len nepriamo) zasiahli do právomoci iného štátneho orgánu - správy katastra, ktorý je v zmysle zákona ako jediný oprávnený rozhodovať o povolení vkladu. Keďže nejestvuje žiadne rozhodnutie príslušnej správy katastra, z ktorého by vyplývalo povolenie vkladu vlastníckych práv žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam a žalovaný nedisponuje ani žiadnym iným rozhodnutím súdu, z ktorého by vyplývalo určenie jeho vlastníckeho práva k nim, rozhodujúci je stav zapísaný v katastri nehnuteľností. Keďže zápis v katastri je záväzný pre všetkých, kým sa nepreukáže opak, neboli v konaní o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu súdy oprávnené rozhodnúť o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu len na základe vlastnej úvahy o tom, ako by zrejme mohlo dopadnúť katastrálne konanie, ak by neboli nastali iné okolnosti, v dôsledku ktorých k povoleniu vkladu nedošlo. V konaní o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty súdy nie sú oprávnené rozhodovať o určení vlastníckych práv, ale len posúdiť, komu v čase vyhlásenia konkurzu svedčí vlastnícke právo a na základe toho rozhodnúť, či tieto nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu a z ich speňaženia sú oprávnení uspokojiť sa veritelia úpadcu, alebo úpadcovi nepatria a veritelia úpadcu nemajú právo na uspokojenie svojich pohľadávok z tohto z cudzieho majetku. S uvedenou argumentáciou sa stotožnil aj generálny prokurátor, keďže podal v predmetnej veci mimoriadne dovolanie pre porušenie zákona. Ako už bolo uvedené, žalovaný sa obsiahlo vyjadril k návrhu na začatie konania avšak je nutné konštatovať, že jeho vyjadrenie nesmeruje k podstate žaloby. Predmetom tohto konania je určenie neplatnosti kúpnych zmlúv uzavretých medzi úpadcom a žalovaným, a to z dôvodu, že tieto odporujú zákonu. Žalobca v návrhu na začatie konania uviedol konkrétne rozhodujúce okolnosti, pre ktoré považuje predmetné kúpne zmluvy za absolútne neplatné, avšak žalovaný sa k nim fakticky vôbec nevyjadril. Jediné, čo sa z vyjadrenia žalovaného ako tak vzťahuje na predmetnú konanie je jeho argumentácia ohľadom údajnej neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti kúpnych zmlúv, čo žalovaný vyvodzuje z toho, že ak súd predmetné nehnuteľnosti prikázal vylúčiť z konkurznej podstaty, žalobca ako správca nie je oprávnený s nimi nakladať, a preto podľa názoru žalobcu nemôže na jeho strane existovať naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa v konaní domáha. S uvedeným samozrejme nemožno súhlasiť. Keďže činnosť správcu nespočíva len v speňažovaní majetku úpadcu, t.j. v disponovaní s majetkom, ale aj v jeho správe, a to v najširšom slova zmysle, pričom toto právo (ktoré je súčasne aj povinnosťou správcu) vyplýva správcovi priamo zo zákona.

10. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

11. Podľa § 1 ods. 2 ObZ právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

12. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

13. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 328/1991 Z. z. o konkurze a vyrovnaní ak zmluvu o vzájomnom plnení ešte v čase vyhlásenia konkurzu nesplnil ani úpadca ani druhý účastník zmluvy, alebo sa splnila len čiastočne, každá zmluvná strana môže od zmluvy odstúpiť.

15. Ak právny úkon nie je urobený slobodne, vážne, určite, zrozumiteľne a s možným predmetom plnenia, je absolútne neplatný.

Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu je charakteristické, že

- pôsobí ex tunc, t.j. od začiatku,
- nastáva priamo zo zákona a aj keď sa jej môže dovoľávať každý, kto má na tom právny záujem, nie je potrebné, aby táto neplatnosť bola deklarovaná súdnym alebo iným rozhodnutím orgánu právnej ochrany,
- určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu v súdnom konaní predpokladá naliehavý právny záujem na takomto určení, inak súd takejto žalobe nemôže vyhovieť,
- sa na ňu prihliada aj bez námietky, t.j. z úradnej povinnosti (ex offa),
- ju nemožno žiadnym spôsobom napraviť (konvalidácia alebo ratihabícia), čo vyplýva z toho, že nemožno naprávať úkon, ktorý neexistuje, a nadväzne na to, z rovnakého dôvodu - nemožno od takého právneho úkonu (zmluvy) odstúpiť,
- nie je časovo obmedzená, aj keď určitou výnimkou je, ak sú splnené ostatné zákonné predpoklady, inštitút vydržania, kde aj absolútne neplatný právny úkon môže byť iusta causa possessionis,
- zakladá nároky z bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl.).

Chyby v písaní a v počítaní nevyvolávajú neplatnosť právneho úkonu za predpokladu, že význam (obsah) prejavu vôle je nepochybný. Predpokladá to, že k chybám došlo iba pri písomnom vyhotovení právneho úkonu, spravidla nepozornosťou, bez vplyvu na slobodu, vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle a bez pôsobenia omylu.

16. Žalobca právne posúdil vec v zmysle citovaných zákonných ustanovení (body 13. a 14. odôvodnenia tohto rozsudku) teda namietal absolútnu neplatnosť zmlúv o prevode vlastníctva nebytových priestorov priestoru v bytovom dome (presne špecifikovaných nehnuteľností) z dôvodu § 39 OZ pre obchádzanie zákona a z dôvodu právnej istoty žiadal súd, aby na základe eventuálneho petitu vyslovil, že odstúpenie správcu konkurznej podstaty od zmluvy bolo platné podľa § 14 ods. 2 v tom čase platného zákona č. 328/1991 Z. z. o konkurze a vyrovnaní.

17. Žalobca v žalobe využil možnosť podania eventuálneho petitu. V súvislosti s týmto jeho procesným postupom je potrebné uviesť, že eventuálnym petitom môže žalobca žiadať, aby bol žalovaný zaviazaný na určité plnenie a pre prípad, že nastane určitá situácia, aby poskytol iné plnenie. Eventuálny petit je teda taký petit, keď žalobca požaduje uloženie určitej povinnosti resp. prisúdenie určitého plnenia (primárny petit) s tým, že pre prípad, ak tento prvý (primárny petit) bude zamietnutý, (napr. pre nemožnosť plnenia) súčasne požaduje, aby bolo rozhodnuté o druhom (eventuálnom) petite. Príkladom eventuálneho petitu je, ak sa žalobca domáha aby bolo žalovanému uložené vydania určitej veci a pre prípad jej neexistencie u žalovaného, aby zaplatil jej peňažný ekvivalent. Vzťah medzi primárnym a eventuálnym petitom spočíva v tom, že súd nemôže vyhovieť obom žalobným petitom a nemá ani možnosť voľby medzi nimi, pretože o eventuálnom petite rozhoduje až vtedy, ak primárny petit neprichádza do úvahy. Občiansky súdny poriadok platný v čase podania návrhu a tak aj Civilný sporový poriadok platný v čase rozhodovania súdu vyžadujú, aby žalobcov petit žaloby bol vyjadrený úplne, presne a určito, zohľadňujúc súčasne, že pri podaní žaloby t.j. na začiatku procesu poznávania a posudzovania skutkových a právnych okolností rozhodujúcich pre tú - ktorú vec nemusí byť ešte známy ich celkový rozsah a dopad na prejednávajúcu vec. Práve preto zákon pripúšťa procesnú možnosť, aby žalobca za konania zo súhlasom súdu zmenil žalobu (§ 95 ods. 1 OSP, po 1.7.2016 § 139 a nasl. CSP). Kedykoľvek v priebehu konania musí byť totiž jasné, o čom sa koná. To, čo je predmetom konania však v žiadnom prípade nemôžu určiť až výsledky dokazovania (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 69/2010,

obdobne aj rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 113/2010 a sp. zn. 3Cdo 347/2009). O eventuálny petit ide teda v prípade, ak navrhovateľ žiada zaviazat' odporcu na jeden druh plnenia a len ak objektívne nebude možné vyhovieť prvému petitu, žiada ho zaviazat' „in eventum“ na iné plnenie. Tak je to aj pri návrhu na vydanie veci, ktorý navrhovateľ formuluje tak, že pre prípad nemožnosti vydania veci (či už preto, lebo vec neexistuje, alebo ju odporca nemá), žiada od odporcu peňažnú náhradu. Treba zdôrazniť, že podstatou eventuálneho petitu je návrh na prisúdenie (iba) jedného nároku. Ak súd dospeje k záveru o existencii okolností opodstatňujúcich petit v jeho druhej eventualite, rozhoduje podľa nej a prvý petit návrhu zamietne. Naopak, ak súd rozhodne podľa prvej eventuality petitu, o druhej už nerozhoduje. Vzájomný vzťah oboch petitov je teda daný tým, že súd sa môže zaoberať a rozhodovať o druhom (eventuálnom) petite až potom, kedy je zistená a preukázaná neodôvodnenosť alebo neopodstatnenosť plnenia v zmysle prvého petitu. Na základe uvedeného je potom petit formulovaný žalobcom nesprávne formulovaným eventuálnym petitom žaloby.

18. Vlastníctvo veci možno nadobudnúť aj kúpnu zmluvou (§ 132 ods. 1 OZ). Počas dokazovania v práve posudzovanom spore nebol predložený žiaden taký dôkaz, ktorý by bol spochybnil, že využitím možnosti uzatvorenia oboch v právnej podstate tzv. kúpnych zmlúv bolo došlo k uzatvoreniu takého právneho úkonu, ktorý by bolo možné označiť za absolútne neplatný, ktorý nie je dovolený, ktorý by odporoval zákonu (bol contra legem), alebo by zákon obchádzal. Tomuto tvrdeniu jednoznačne nasvedčujú aj skutkové okolnosti, ktoré vyplývajú v časovom slede, pretože obe kúpne zmluvy boli uzatvorené dňa 29.11.2002, kedy boli aj podpísané štatutárnymi orgánmi spoločností. Ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak (§ 133 ods. 2 OZ). Návrh na vklad bol doručený Správe katastra Komárno dňa 5.12.2002, pričom Správa katastra Komárno o tomto návrhu na vklad do vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nerozhodla. Rozhodnutie o prerušení bolo Správou katastra Komárno vydané až dňa 7.4.2003, kedy nebolo možné inak rozhodnúť iba konanie prerušiť. Následne už správcovia konkurzných podstát súhlas na pokračovanie v katastrálnom konaní nevydali, napriek tomu, že teraz, v čase rozhodovania súdu, už existuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, že predmetné nehnuteľnosti sú vylúčené z konkurzu a teda nepatria do konkurznej podstaty.

19. Od začiatku konania či už pozitívne, alebo negatívne, obe strany konania preukazovali súdu, že s konaním úzko súvisí aj právna vec, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2Cbi/22/2006 o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty a ktorej predmetom sporu bolo vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty tých istých nehnuteľností, ktorých sa týka predmet tohto sporu, ktorá sa právoplatne skončila dňa 16.7.2012 t.j. pred podaním tejto žaloby na súd. Žalobca zastával názor, že vo veci vylúčenia nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty nedošlo k správne rozhodnutiu súdov. Argumentoval aj tým, že vo veci sp. zn. 2Cbi/22/2006 Krajského súdu v Košiciach súdne rozhodnutie neobsahuje žiaden výrok o vlastníckom práve žalovaného a preto je toho názoru, že úpadca zostal naďalej vlastníkom nehnuteľností vylúčených zo súpisu konkurznej podstaty a prejavené nároky žalovaného sú neopodstatnené. Napriek tomu je tu právna neistota správcu vo vzťahu k priebehu celého konkurzného konania, neistota vo vzťahu k samotnému uspokojovaniu veriteľov v konkurze a vznášané nároky žalovaného sú reálnou hrozbou množenia ďalších súdnych sporov. Na základe uvedeného je teda podľa jeho názoru splnená podmienka naliehavého právneho záujmu žalobcu na začatie konania a rozhodnutie súdu o určení, či tu právo je alebo nie je. Nesporne sa v právnom poriadku výpisom z listu vlastníctva preukazuje vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Až vkladom do katastra nehnuteľností sa nadobúda vlastníctvo a zmluva sa stáva účinnou (§ 47 OZ). Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Obo/3/2012-439, zo dňa 17.5.2012 však vyplýva, že už pri rozhodovaní o vylučovacej žalobe vychádzal konajúci súd „nie len zo stavu vlastníckeho práva, zapísaného v katastri nehnuteľností, ale zaoberal sa aj skutočnosťami, ktorými v tom spore žalobca (tu žalovaný) vyvracal domnienku hodnovernosti uvedeného zápisu.“ V tomto smere NS SR súd poukazuje na to, že: „Žalobca dostatočne osvedčil svoje tvrdenie, že sporné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou so žalovaným o prevode vlastníctva nebytových priestorov dňa 29.11.2002. Následne žalobca aj vtedajší žalovaný podali dňa 5.12.2002 návrh na vklad vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam na Správu katastra Komárno. Čím opodstatnene žiadal o vylúčenie daných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, na ktorého bol vyhlásený konkurz až dňa 27.1.2003. Správca konkurznej podstaty nijakým relevantným úkonom nenapadol platnosť predmetných kúpnych zmlúv. V podstate svoju obranu založil len na stagnácii a v domnienke, že v práve, očakáva, že súdy budú konať nad rámec súdneho konania. V tomto štádiu, nakoľko sú splnené predpoklady dané zákonom o osvedčení vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, nie je možné inak rozhodnúť v tomto žalobe a vylúčiť predmetné nehnuteľnosti a

teda v odvolacom konaní potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne.“ Vo svojom rozsudku NS SR ďalej a uvádza, že: „Naproti tomu vlastníctvo úpadcu k predmetnej nehnuteľnosti do súpisu do konkurznej podstaty úpadcu v konaní osvedčené nebolo.“

20. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21. S poukazom na citované ustanovenie § 137 CSP (bod 20. odôvodnenia tohto rozsudku) je potrebné uviesť, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/22/2006-380, zo dňa 11.10.2011 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/22/2006-420, zo dňa 2.12.2011 bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Obo/3/2012-439, dňa 17.5.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 16.7.2012 a z predmetných rozsudkov vyplýva, že správca konkurznej podstaty EURO INVESTA, a.s., t.j. žalobca (v predmetnom spore žalovaný) už v čase podania tejto žaloby, bol povinný vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu EURO INVESTA, a.s., nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom aj tohto sporu, teda už v čase podania žaloby nebol oprávnený disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré tvoria predmet zmlúv o prevode vlastníctva nebytových priestorov priestoru v bytovom dome zo dňa 29.11.2002 a nakoľko tieto na základe rozhodnutia súdu ani nepatria do konkurznej podstaty, preto na jeho strane neexistuje žiaden naliehavý právny záujem na začatie konania a rozhodnutie súdu o určení či tu právo je alebo nie je, keďže ani teoreticky by sa týmto rozhodnutím na jeho povinnosti, že nehnuteľnosti musia byť vylúčené z konkurznej podstaty, nič nezmenilo. Ak by súd prvej inštancie pripustil, že v konaní Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cbi/22/2006 došlo k nesprávnemu rozhodnutiu napriek tomu, že boli vyčerpané všetky právne možnosti došlo by k porušeniu základných princípov Civilného sporového poriadku a to predovšetkým článku 2 ods. 1 a 2 CSP. Súd však o otázke platnosti resp. neplatnosti predmetných kúpnych zmlúv už rozhodol, ako o predbežnej otázke (rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/22/2006-380, zo dňa 11.10.2011 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cbi/22/2006-420, zo dňa 2.12.2011, potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Obo/3/2012-439, dňa 17.5.2012). Krajský súd v Košiciach v rozsudku č.k. 2Cbi/22/2006-380, zo dňa 11.10.2011, okrem iného taktiež uviedol, že: „Súd v tejto prejednávanej veci poukazuje na citované ustanovenie § 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd je tým orgánom, ktorý je oprávnený rozhodovať o porušení práve účastníka konania. V prejednávanej veci porušeným právom účastníka tohto konania žalobcu je to, že na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy nenastali účinky prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti povolením vkladu do katastra nehnuteľností, pretože na majetok predávajúceho bol vyhlásený konkurz, čím sa toto katastrálne konanie prerušilo a správca konkurznej podstaty úpadcu - predávajúceho bez uvedenia dôvodu nenavrhol pokračovať v prerušenom katastrálnom konaní. Správa katastra Komárno ako orgán oprávnený rozhodovať o povolení vkladu do katastra nehnuteľností preto nemôže rozhodnúť o povolení vkladu a nemôžu nastať účinky prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalobcu. Na druhej strane však nie sú splnené ani podmienky pre zastavenie katastrálneho konania a žalovaný správca konkurznej podstaty nepreukázal aké podmienky sú splnené preto, aby katastrálne konanie bolo zastavené alebo aby správa katastra nevydala rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Žalovaný správca konkurznej podstaty touto svojou nečinnosťou vo vzťahu ku Správe katastra Komárno porušuje právo žalobcu ako kupujúceho, aby mohol kompetentný orgán rozhodnúť o povolení vkladu vlastníckeho práva a preskúmaní, či predložené kúpne zmluvy ako podklad pre prevod vlastníckeho práva sú v súlade so zákonom. Súd preto v tejto prejednávanej veci rozhodol o porušení práve žalobcu na základe nečinnosti žalovaného vo vzťahu k správe katastra a vylúčil predmetné nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu EURO INVESTA, a.s., aj keď nenastali účinky prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalovaný správca konkurznej podstaty neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali platnosť predmetných zmlúv o prevode vlastníckeho práva a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali platnosť predmetných zmlúv. Súd zistil, že sporné v tomto konaní mohlo byť to, či bol oprávnený za úpadcu ako predávajúceho predmetné zmluvy podpísať Ing. J. V., predseda predstavenstva dňa 29.11.2002, potom ako bol dňa 6.11.2002 odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva úpadcu. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 18Cbs/13/2002-446 zo dňa 4.5.2005 vyplýva, že uznesenie prijaté na valnom zhromaždení úpadcu EURO INVESTA, a.s. konaného dňa

6.11.2002 sú neplatné a teda Ing. J. V. nebol platne odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva úpadcu. To znamená, že ako štatutárny orgán predávajúceho - úpadcu mohol podpísať predmetné zmluvy o prevode vlastníckeho práva dňa 29.11.2002.“ Zároveň je nutné poukázať na to, že Krajský súd v Košiciach, ktorý bol taktiež súdom prvej inštancie poukázal vo svojom rozsudku aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre, ktorého rozhodnutie sa týkalo sporu, v ktorom sa musel súd vyrovnáť s otázkou odvolania predsedu predstavenstva, ktorý podľa názoru súdu bol odvolaný valným zhromaždením neplatne. Toto rozhodnutie súdu iný súd taktiež nespochybnil a vzal ho do úvahy pri svojom rozhodovaní.

Z obsahu vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva, že nehnuteľnosti tvoriace predmet tzv. kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2002 sú vylúčené z konkurznej podstaty, nemohli byť zahrnuté do konkurznej podstaty, pretože boli už riadne predané.

V kontexte uvedeného správca konkurznej podstaty EURO INVESTA, a.s. nie je oprávnený disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré sú špecifikované v predmetných kúpnych zmluvách zo dňa 29.11.2002. Nakoľko sa nejedná o majetok patriaci do konkurznej podstaty, jeho právne úkony, vrátane odstúpenia od kúpnych zmlúv sú preto právne neopodstatnené resp. irelevantné.

22. Súd považoval argumenty uvedené žalobcom pri odkaze na ustanovenie § 39 OZ (neplatnosť právneho úkonu) v jeho procesnom útoku za nepreukázané, pretože neboli predložené žiadne relevantné dôkazy o tom, že by došlo zo strany žalovaného k úmyselnému ukráteniu veriteľov úpadcu. Nakoľko pre rozhodnutie súdu nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, aj s poukazom na absenciu ďalšej procesnej aktivity žalovaných strán, po vykonanom dokazovaní, v súlade s platnými ustanoveniami CSP, žalobu zamietol v celom rozsahu s tým, že zo strany žalobcu nebol preukázaný ani naliehavý právny záujem. Záverom súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že eventuálny petit bol žalobcom nesprávne formulovaný a to v rozpore s rozhodovacou praxou súdov (bližšie bod 17. odôvodnenia tohto rozsudku) už pri podaní samotnej žaloby, pričom počas dokazovania žalobca petit žaloby nezmenil.

23. Rozhodnutie o náhrade trov konania je v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Nakoľko mal žalovaný vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, čím rozhodol o nároku na náhradu trov konania a to s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí obsahovať náležitosti podľa § 363 a nasl. CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.